Vlaams Parlement

vergadering **C111**
zittingsjaar 2017-2018

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Werk, Sociale Economie, Innovatie en Wetenschapsbeleid

van 25 januari 2018

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Emmily Talpe aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de uitvoering van het controle- en sanctioneringsbeleid van werkzoekenden door VDAB
– 804 (2017-2018)
VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de RVA-cijfers inzake controle en sanctionering
– 805 (2017-2018)
VRAAG OM UITLEG van Robrecht Bothuyne aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het gebrekkige controle- en sanctioneringsbeleid bij VDAB
– 806 (2017-2018)
VRAAG OM UITLEG van Peter Van Rompuy aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de daling van het aantal gesanctioneerde werkzoekenden
– 828 (2017-2018) 3

VRAAG OM UITLEG van Yasmine Kherbache aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de impact van het federale wetsontwerp inzake onbelast bijverdienen
– 799 (2017-2018) 14

VRAAG OM UITLEG van Emmily Talpe aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het aangekondigde arbeidspact en het zogenaamde versnellingsplan voor langdurig werklozen
– 803 (2017-2018)
VRAAG OM UITLEG van Yasmine Kherbache aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over een betere en snellere screening van langdurig werkzoekenden
– 865 (2017-2018)
VRAAG OM UITLEG van Yasmine Kherbache aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de voorstellen voor het aanpakken van de arbeidskrapte
– 867 (2017-2018) 18

VRAAG OM UITLEG van Sonja Claes aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de afschaffing van de 60 procentregel voor dienstenchequebedrijven
– 824 (2017-2018) 23

VRAAG OM UITLEG van Emmily Talpe aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de uitvoering van het controle- en sanctioneringsbeleid van werkzoekenden door VDAB
– 804 (2017-2018)

VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de RVA-cijfers inzake controle en sanctionering
– 805 (2017-2018)

VRAAG OM UITLEG van Robrecht Bothuyne aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het gebrekkige controle- en sanctioneringsbeleid bij VDAB
– 806 (2017-2018)

VRAAG OM UITLEG van Peter Van Rompuy aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de daling van het aantal gesanctioneerde werkzoekenden
– 828 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Jos Lantmeeters

De voorzitter: Collega's, welkom op deze ochtendvergadering. Vorige week heeft onze commissie mooie vlaamsparlement.tv opgeleverd, heb ik gezien en gehoord. Voor wie vandaag nog wat spektakel wil zien: welkom in deze commissie.

Het is vandaag Gedichtendag, en de minister heeft iets voorbereid.

Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik zal een gedicht voorlezen van Peter Theunynck: 'Zonder die machines'.

Ook zonder machines gaan we de lucht in:
vandaag misschien of morgen of later.
Maar laten we de keuze van het moment
aan de willekeur
van de controletoren over.

Ook zonder motoren gaan de klokken
vroeg of laat over ons luiden,
zelfs het beste vaatwerk valt aan brokken.

Ook zonder stoomfluit vertrekt het
luchtschip, zonder wuivende vrouwen
op de bemoste perrons
vertrekt het, zonder rook en gevloek
van kaarters, met een kaartjesknipper
die gaten in de lucht knip en berispt
wie zich onhoorbaar op de toiletten
heeft verschanst, vertrekt het.

(Applaus)

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Emmily Talpe (Open Vld): Uiteraard en met plezier start ik deze commissievergadering met een toepasselijk gedicht van een nog niet bekend arbeidsmarktkenner/dichter, Raf Van Bedts. Ze zijn zeldzaam maar ze bestaan.

Ooit scheerde hij de hoogste toppen
Werd geweerd, gemanipuleerd om onheil te verstoppen
De nachtmerrie van elke dromer,
Het was winter, maar toen werd het zomer

Bij eb geloofd, bij vloed gemeden
Pas tevreden als de dooi is ingetreden
Na een tijd van overtal
Nu al maandenlang in vrije val

Van wees naar kind met vele vaders,
nu zijn dikste vrienden, ooit zijn verraders
Bij het diepste dal kent hij zijn hoogste piek
weer gezond na chronisch ziek
het lot is wreed voor een werkloosheidsstatistiek

(Applaus)

Minister, in mei vorig jaar lanceerde VDAB een actieplan 'Actief en Consequent Bemiddelen', dit naar aanleiding van de cijfers die eerder dat jaar bekend raakten over het beperkt aantal sancties dat werd uitgesproken ten aanzien van Vlaamse werkonwillige werkzoekenden. Uiteindelijk bleek dat de cijfers, die oorspronkelijk afkomstig waren van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA), genuanceerd moesten worden, maar tevens werd duidelijk dat Vlaanderen, en meer bepaald VDAB, zich de nieuwe controle- en sanctioneringsbevoegdheid nog niet voldoende eigen had gemaakt. Ik verwijs ook naar het artikel in De Tijd dat twee dagen na het indienen van mijn vraag om uitleg opnieuw op diezelfde nagel klopte.

Een van de basisinsteken van het actieplan was het realiseren van een algemene mindswitch bij de VDAB-consulenten om waar nodig transmissies te doen van werkzoekenden die solliciteren, werk zoeken of opleidingen volgen, onvoldoende ernstig namen. Het plan werd op zeer korte tijd gefinetuned en geïmplementeerd. Een van de speerpunten was ook een regelmatige monitoring van de toepassing van het beleid. Daartoe werd onder andere voorzien in een verslaggeving op kwartaalbasis aan de raad van bestuur.

Naar verluidt staat het actieplan inhoudelijk vrij goed op punt, maar is de tenuitvoerlegging nog voor verbetering vatbaar. Zo zou er een verschil in gestrengheid en opvolging worden opgemerkt tussen de verschillende regio's in Vlaanderen. Dat kan erop wijzen dat er nog werk is aan die algemene mindswitch bij die consulenten en hun leidinggevenden.

Het is een nog jonge bevoegdheid en het actieplan is nog maar een beperkte periode in uitvoering, maar het blijft natuurlijk een werkpunt wanneer deze bevindingen die ons werden gemeld, effectief kloppen.

Minister, kunt u de recentste stand van zaken geven met betrekking tot de opvolging van het zoekgedrag van werkzoekenden en de sanctionering ervan?

Klopt het dat er regionale verschillen te zien zijn in de cijfers?

Is het actieplan inmiddels volledig uitgerold?

In welke mate heeft er al een algemene mindswitch bij de VDAB-consulenten plaatsgevonden om met dezelfde mate van gestrengheid het zoek- en sollicitatiegedrag van werkzoekenden te beoordelen?

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Ik heb helaas geen gedicht voorbereid. Ik ga er zelf ter plaatse ook geen uitvinden: dat zou een slecht idee zijn. Intussen ben ik mijn vraag aan het zoeken. Ik was zodanig in de wolken door het gedicht van mevrouw Talpe dat ik even dacht dat we met een andere vraag bezig waren.

Dit is een thema dat in deze commissie al aan bod is gekomen. Vorig jaar in maart heb ik hoorzittingen gevraagd waarbij we Fons Leroy en minister Muyters hebben gehoord.

Daaruit bleek eigenlijk dat de RVA zonder enig overleg met VDAB cijfers had gelanceerd die de indruk wekten dat VDAB het op het vlak van de opvolging van kandidaten eigenlijk minder goed deed dan de RVA het deed of zelfs Forem (Service Public Wallon de l'Emploi et de la Formation Professionelle) het doet. Dat is allemaal dikke quatsch gebleken. Dat is allemaal weerlegd in de commissie tijdens de hoorzitting. Groot was mijn verbazing toen ik bijna dezelfde cijfers – gerecupereerd en een beetje geüpdatet – las, dan nog in De Tijd, een kwaliteitskrant, als deze die hier in de commissie vakkundig waren gefileerd. Ik heb toen ook het verslag naar die journalist doorgestuurd. Ik heb daar geen reactie meer op gekregen. Misschien heeft hij heel de hoorzitting en zo meer, en het werk dat we ter zake hebben gedaan, gemist.

Minister, ik heb ook uw reactie gezien. Daaruit bleek dat er 33.000 opvolgingen en sanctioneringen zijn geweest. Ik vond het echter toch nuttig, net als collega Talpe, om dit hier in de commissie te brengen en opheldering te vragen. Ik vermoed dat er opnieuw een filering zal komen van RVA-cijfers.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

Robrecht Bothuyne (CD&V): Voorzitter, ik heb ook geen gedicht voorbereid, maar toen ik collega Ronse hoorde, moest ik denken aan een Bijbels spreekwoord dat is terug te vinden in het evangelie van Lucas, en voor een christendemocraat is het natuurlijk gepast om op deze dag daaruit te citeren.

Wacht, ik ben het aan het zoeken. *(Gelach)*

De Bijbel is een groot boek. *(Opmerkingen)*

Ik citeer: "Waarom kijkt ge naar de splinter in het oog van uw broeder en slaat ge geen acht op de balk in uw eigen oog?" Dat is het citaat dat ik hier even wou brengen.

Collega's, het heeft geen zin om een cijferdiscussie met de RVA te gaan voeren. Het lijkt me belangrijk om te bekijken wat wij, wat Vlaanderen, wat VDAB kan doen voor onze arbeidsmarkt. Op dat vlak was 1 januari 2018 niet zomaar de start van een nieuw jaar. Het was al de tweede verjaardag van de volledige overheveling van de regionale controle- en sanctioneringsbevoegdheid. Dankzij de zesde staatshervorming heeft Vlaanderen op dat vlak nu zelf instrumenten in handen. Dat werd nog eens versterkt door de beslissing van de Federale Regering om Vlaanderen de mogelijkheid te geven om ook competenties in rekening te brengen bij zijn activeringsbeleid en controle- en sanctioneringsbeleid. Sinds 1 januari past VDAB die nieuwe mogelijkheid ook actief toe in zijn beleid ten aanzien van werkzoekenden. Tenminste, dat hoop ik toch. Minister, dat was alleszins hetgeen u op 1 januari aankondigde. Dat is positief. Daaruit blijkt ook dat het implementeren van die controle- en sanctioneringsbevoegdheid natuurlijk een 'work in progress' is. Dat bleek ook uit de hoorzitting die we hier hadden vorig jaar. Een aantal zaken konden zeker beter, en dit lijkt me een goede aanleiding om eens te zien waar we op dit moment op dat vlak staan.

Bij de eerste cijfers die vorig jaar tot discussie leidden, leek het alsof Vlaanderen redelijk laks zou omspringen met die nieuwe bevoegdheid. In 2016 zouden slechts

679 werkzoekenden een deel van hun uitkering hebben moeten inleveren ten gevolge van een onvoldoende inzake het zoekgedrag. Dat werd dus in die hoorzitting grotendeels weerlegd. Van de 160.000 uitkeringsgerechtigde werklozen werden er in 2016 26.300 doorverwezen naar de sanctioneringsdienst van VDAB omdat ze onvoldoende hun best hadden gedaan in de zoektocht naar werk, zo luidde het toen. Dat is een stijging ten opzichte van het jaar voordien, toen de RVA nog de volle bevoegdheid had in dezen. Er blijkt dus dat VDAB wel degelijk op een actieve manier omgaat met het activeren van werkzoekenden. In totaal gaf VDAB in 2016 8720 werkzoekenden een sanctie waarbij de uitkering geheel of gedeeltelijk werd ingeperkt. Dat was toen een kwart meer dan een jaar eerder onder de RVA.

Ondertussen is 2017 dus afgerond: het tweede jaar waarin de regionale controle- en sanctioneringsbevoegdheid ten volle speelt. De cijfers lijken echter opnieuw aan de lagere kant te zijn. De cijfers liggen correct wat de eerste mogelijkheid betreft om te sanctioneren. VDAB schreef bijna 4900 sancties uit voor het onvoldoende meewerken aan begeleiding naar werk, bijvoorbeeld door niet op te dagen voor een gesprek of een oproep door VDAB. Wat de inspanningen betreft inzake het actief op zoek gaan naar een job, tonen de cijfers aan dat er nog steeds werk aan de winkel is. De actieve beschikbaarheid controleren is voor VDAB nog altijd een grote uitdaging. Dat geven ook de diensten zelf aan. Dat hebben ze hier tijdens de hoorzitting aangegeven. Ik denk dat dat zich ook uit in de cijfers. In de eerste helft van 2017 ging het over slechts 447 sancties. Beide cijfers zijn steeds het omgekeerde van wat er in Wallonië blijkbaar het geval is. Daar ligt het eerste cijfer een stuk lager. Forem lijkt nog steeds een minder actieve aanpak van werkzoekenden te hebben, en dus is het sanctiecijfer ook lager. Het tweede, het controleren op het daadwerkelijk zoeken naar werk, gaat allicht nog volgens het oude systeem, wat dus ook resulteert in een hoger cijfer qua sancties.

Collega's, het is echter te makkelijk om te zeggen dat die cijfers niet vergelijkbaar zijn en dat we dat in die cijferdiscussie op de spits moeten drijven. Ik denk dat we moeten kijken naar het effect van het VDAB-beleid in dezen. Bij VDAB zegt men dat men op een actievere manier omgaat met de activering van werkzoekenden, dat men een andere aanpak heeft dan voorheen. Dat is goed, maar belangrijk zijn natuurlijk de resultaten op het terrein. Op dat vlak zijn niet de cijfers van de RVA voor mij een aanleiding om hierover de discussie te voeren, maar vooral ook de harde kritiek die er van de werkgevers komt. De werkgevers zeggen dat VDAB nog heel wat tandjes bij te zetten heeft als het over het sanctioneringsbeleid gaat, zeker als het gaat over de controle op de actieve beschikbaarheid.

Minister, u en VDAB hadden nochtans in de hoorzitting aangekondigd een aantal nieuwe initiatieven te nemen. In 2017 zou er rond 'datamining' heel wat worden geëxperimenteerd zodat daarrond een nieuwe impuls kon worden verwacht voor het beleid van VDAB. Op dit moment is het mij, en niet alleen mij, onduidelijk wat dit concreet heeft opgeleverd. Straks zult u ongetwijfeld opheldering brengen.

Minister, hoe beoordeelt u de evolutie van de cijfers tussen 2015 en 2017? Ik kreeg graag wat meer toelichting over de verschillen tussen de RVA- en VDAB-benadering.

Wat werd er ondernomen sinds de discussie in maart 2017? De sociale partners hebben in de raad van bestuur van VDAB in het voorjaar een actieplan uitgewerkt om de sanctionering en activering op een hoger niveau te tillen. Wat is het resultaat van het actieplan van de sociale partners?

Wat zult u bijkomend ondernemen, niet alleen na de publicatie van de cijfers maar ook na de kritiek van de werkgeversorganisaties?

Hoever staat men met de uitwerking van het gebruik van big data om het controleren eenvoudiger te maken? Zijn hier cijfermatige resultaten van?

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

Peter Van Rompuy (CD&V): Collega Lantmeeters, ik zie u net niet graag genoeg om aan u een haiku te wijden, maar ik heb toch voor jullie snel een gedicht opgezocht. Het is niet Jesaja of Lucas of wat dan ook, maar ik heb iets gevonden van Herman De Coninck, De gedichten, Amsterdam, 1998. *(Opmerkingen. Gelach)*

Was ook de politiek maar zo; dit
in de realiteit aankomen als in een
ouwe fermette en zeggen: dit is een
dragende muur, die laten we staan,
die en die muren moeten weg,
daar komen grote ruimtes.

Prachtig, hé. Het is bijna 'fris, ferm en fier'. *(Gelach)*

Ik ga niet de hele cijferdiscussie opnieuw voeren. Mijn vraag gaat over dezelfde cijfers die verschenen zijn in de media waarover de drie collega's al spraken. Er is in het verleden hier al een lange uiteenzetting geweest over wat we moeten denken van die cijfers en of ze helemaal vergelijkbaar zijn.

Ik deel de mening van collega Bothuyne, die zegt dat het opvallend is dat de werkgevers hierover een alarmsignaal hebben gestuurd. Zij zijn toch ook een deel van VDAB.

Minister, wat is er aan de hand? We zijn toch nog altijd maar halverwege de cijfers die er vroeger waren. Ik zal met aandacht luisteren naar wat u te vertellen hebt over de stand van zaken omdat ik geloof dat we dezelfde bezorgdheid hebben, namelijk dat in tijden van arbeidskrapte een sanctioneringsapparaat dat kort op de bal speelt, zeer belangrijk is. Ik ben benieuwd naar wat er aan de grondslag ligt van die cijfers zodat we daarover verder kunnen debatteren.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Collega's, ik moet eerlijk zeggen dat ik soms wat verbaasd ben over de vraag naar de cijfers die in De Tijd van 12 januari zijn verschenen. We weten dat het een methodiek van de RVA is, maar – en ik heb de indruk dat sommigen dat hebben gemist – het waren geen cijfers van 2017. Het waren cijfers van de eerste helft van 2017. Wanneer is het actieplan opgestart? In de eerste helft van 2017. Mochten het al goede cijfers zijn, dan zou het raar zijn dat je het al zag in de eerste helft van 2017, want dan was er misschien geen actieplan nodig geweest. De kritiek van de werkgeversorganisaties is ook van daarvoor, niet daarna, want ze hebben het actieplan mee goedgekeurd. Ik vind het nogal raar dat men doet alsof er sinds begin vorig jaar niets is gebeurd, want dat is dus niet juist. De cijfers die in de krant van 12 januari zijn verschenen, hebben niets te maken met het effect van een actieplan – mochten de RVA-cijfers kunnen worden gebruikt om dat te bekijken, quod non.

Het beheerscomité van de RVA keurt de cijfers goed. Hoewel er al gesprekken zijn geweest tussen de RVA en VDAB, blijft het beheerscomité die cijfers publiceren, hoewel zij weten welke commentaren er vanuit VDAB zijn.

Zoals reeds uitgebreid aan bod is gekomen in deze commissie, maakt de RVA gebruik van een andere methodiek dan VDAB. Wij vinden het dan ook geen correcte weergave van de cijfers. Ik wil er geen cijferdiscussie van maken, collega Bothuyne, maar daardoor zijn de cijfers van 2015 van de RVA niet te vergelijken met wat er in 2017 in werkelijkheid is gebeurd, zeker niet op basis van de cijfers verschenen in De Tijd.

De basis voor cijfers inzake controle en sanctionering moet immers de registratie door VDAB zijn, die sinds de zesde staatshervorming bevoegd is, en niet de RVA.

Uit de correcte VDAB-cijfers blijkt dat er in de eerste zes maanden van 2017 in Vlaanderen reeds 14.777 sancties en verwittigingen waren gegeven, in tegenstelling tot de 5283 zoals in De Tijd vermeld was volgens RVA-gegevens. Dus 5000 volgens de RVA, 14.777 volgens diegene die de sancties en de verwittigingen doet. Volgens mij weet ik dan wie de juiste cijfers heeft. Dit geeft dus een volledig ander beeld dan geschetst in De Tijd.

Wat betreft het verschil in methodiek tussen VDAB en RVA, verwijs ik naar de interpellatie van Chris Janssens en de vraag om uitleg van Axel Ronse in maart 2017 en de hoorzitting op 30 maart 2017. Ik zal dit hier niet opnieuw herhalen. Gelieve het verslag te nemen om de duiding te kennen van waar het verschil in cijfers zit.

Begin 2017 had ik aan VDAB al de opdracht gegeven om dat actieplan uit te werken ingevolge tegenvallende cijfers in 2016, het jaar van de opstart. Met name de opvolging van het werkzoekgedrag bleef ondermaats en diende te worden bijgestuurd. We hebben dat actieplan opgesteld en voorgelegd aan de raad van bestuur van VDAB. Het werd goedgekeurd, onder meer door de werkgeversorganisaties. Ik moet eerlijk zijn: als we de laatste cijfers zien, is er geen commentaar meer vanuit de werkgeversorganisaties.

Sinds maart 2017 is het actieplan 'Actief en consequent bemiddelen' operationeel. De verschillende acties opgenomen in dat plan hebben tot doel de controle op en de gelijkwaardige beoordeling van het werkzoekgedrag verder in te bedden in de organisatie. De doelstelling van VDAB blijft uiteraard in eerste instantie het activeren en bemiddelen naar werk. Sanctioneren is geen doel op zich, maar een noodzakelijk middel om werkzoekenden met onvoldoende werkzoekgedrag bij te sturen.

Het actieplan is inmiddels helemaal uitgerold en wordt nauw gemonitord. De evoluties worden op regelmatige tijdstippen besproken met de betrokken partijen. Eind 2017 waren in totaal 30.095 sancties en verwittigingen opgelegd: 14.623 sancties opgelegd door de VDAB Controledienst en 15.832 formele verwittigingen. Als we het aantal sancties en verwittigingen van 2017 vergelijken met 2016, is dat een stijging van 55 procent.

Het actieplan 'Actief en consequent bemiddelen' zal worden voortgezet en opgevolgd op regelmatige tijdstippen. Het is alleszins belangrijk om de evolutie op langere termijn nauwgezet op te volgen. De eerste tekenen wijzen alvast op een evolutie in de goede richting, al is sanctioneren nog steeds, zoals al gezegd, geen doel op zich.

De instroom van de transmissiedossiers in de Controledienst vertoont effectief regionale verschillen. Volgens VDAB zelf zijn die vooral te wijten aan een veelheid van factoren, waaronder de samenstelling van het werkzoekendenbestand en het vacature-aanbod, alsook het ruimere aanbod van de dienstverlening op maat van de werkzoekende.

Ik stel voor dat ik de cijfers bezorg aan de secretaris. Ik heb ze voor elk kwartaal van 2017. Dan zult u bijvoorbeeld zien dat het aandeel transmissies in Oost-Vlaanderen voor 2017 26 procent is, voor Antwerpen 25,4 procent, voor West-Vlaanderen 18,6 procent, voor Vlaams-Brabant 18,3 procent en voor Limburg 11,6 procent. Je moet dat bekijken in het licht van het werklozenbestand en het aantal vacatures dat er is. Er zijn heel veel factoren die dat cijfer kunnen beïnvloeden.

Met betrekking tot het opleggen van sancties wil ik stellen dat dat overal in Vlaanderen op dezelfde manier en volgens dezelfde afspraken gebeurt. Natuurlijk is er altijd een beoordelingselement, maar we proberen zoveel mogelijk te objectiveren via een methodiek. Het belang van het gelijkwaardig beoordelen van het werkzoekgedrag van de werkzoekenden wordt door alle VDAB-bemiddelaars onderschreven. In de praktijk wordt de bemiddelaar natuurlijk geconfronteerd met uiteenlopende individuele cases, zodat een eenduidige interpretatie niet altijd evident

is. Dat lijkt mij ook logisch. Het zal altijd voor een stuk een aanvoelen blijven. Maar we proberen met de structuren die zijn opgezet –gaande van individuele coaching van de bemiddelaars tot casebesprekingen en leertafels – om toch zoveel mogelijk eenduidigheid te bereiken.

Mijnheer Bothuyne, de big data maakten geen onderdeel uit van het actieplan. Het is naar voren gekomen in het interview met Fons Leroy. Tijdens de vorige zitting of die van twee zittingen geleden hebben we het er ook even over gehad. Het is natuurlijk de bedoeling om met behulp van big data het werkzoekgedrag van de werkzoekenden op te volgen. Binnen het experiment wordt onderzocht in welke mate de combinatie van data over beschikbare klantgegevens en over digitaal gedrag op de VDAB-website toelaat om het actief zoekgedrag van de werkzoekenden in kaart te brengen. U weet ook dat het nooit een sluitende bewijsvorming zal zijn. Het is één element. En we moeten natuurlijk rekening houden met de bestaande privacyregels. We experimenteren, we bekijken wat kan.

We hebben het al gehad over de automatische matching en het feit dat het niet altijd werd opengeklikt. Maar het is niet genoeg om alles open te klikken om te kunnen zeggen:'Ik vertoon actief zoekgedrag'. En het is ook niet juist om te zeggen: 'Je hebt niet alles opengeklikt en dus ben je niet actief aan het zoeken.' Zo werkt het niet. We bekijken wat we met big data kunnen doen en hoe we misschien toch elementen van het zoekgedrag in kaart kunnen brengen.

Het is een experimentele fase die nog niet is afgerond. Vandaag kunnen we dus nog geen concrete acties ondernemen voor de klanten.

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Emmily Talpe (Open Vld): Minister, ik dank u voor uw verhelderend antwoord en voor de onthulling van recentere cijfers, die van VDAB zelf komen – dat is heel belangrijk – en die van een heel andere grootteorde zijn dan wat er in de pers werd gecommuniceerd op 12 januari. Ik veronderstel dat we nog wat verdere details kunnen krijgen over die precieze cijfers en over hoe men tot die aantallen komt?

Voor mij was de basisinsteek niet zozeer de cijfers, omdat ik wel weet dat er daar wat verschillen zijn en dat het gezien de regionalisering een moeilijk leesbare oefening is. Vooral belangrijk was inderdaad dat actieplan. Wat hebben we gedaan na onze vorige bespreking, na de vorige vaststelling op basis van de cijfers van de RVA?

VDAB verdient absoluut lof om dit op relatief korte termijn uit te rollen. VDAB heeft al heel wat gepresteerd. De cijfers hebben dit aangetoond. Ik heb er alle begrip voor dat dat niet een-twee-drie kan worden gerealiseerd, dat we niet zomaar alle neuzen in dezelfde richting kunnen zetten.

Belangrijk is ook dat de VDAB-consulenten mee zijn in dat verhaal, in die mindswitch. Ik heb daarover al heel goede zaken gehoord. Er worden stappen gezet.

Ik had al opgevangen dat er regionale verschillen zijn. U hebt dat hier ook bevestigd. Het is heel belangrijk dat we dat opvolgen en dat we daarin een zekere benchmarking doen.

Uiteraard zijn er een aantal subjectieve factoren, maar we moeten toch zo maximaal mogelijk met objectieve parameters werken.

De evaluatiemonitoring is nu al een aantal keren gebeurd. Loopt dat volgens afspraak? Wordt daar kort op de bal bijgestuurd in het plan?

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Wat ben ik blij dat we dit hier opnieuw aan bod hebben gebracht, want zulke zaken verdienen toch enige vorm van rechtzetting. De cijfers die u geeft, zijn uitstekend, minister. Dat betekent dat VDAB echt op volle toeren en op volle kracht draait om zijn activeringsbeleid en al die bevoegdheden daarrond zo goed mogelijk in te vullen. Voor onze fractie is dat niet het doel op zich, voor alle duidelijkheid. Het doel is de uitstroom naar werk, zoals u zelf hebt aangegeven. Maar als we met zo'n krappe arbeidsmarkt zitten, moeten we naast de rechten ook voor een stuk het plichtenverhaal doen. Ik stel vast dat VDAB dat op een voortreffelijke manier doet.

Ik ben ook heel blij dat er niet enkel intenties zijn, maar ook daden, om dat actieve zoekgedrag verder te controleren. Ik heb zelf ook een schriftelijke vraag ingediend over de cijfers, nog voordat het in De Tijd gepubliceerd was. Als we dat antwoord hebben, zal dat echt een goede uitsplitsing zijn van het hele verhaal.

Ik hoop dat de publieke aandacht voor het antwoord dat u hier net gegeven hebt, even groot is als toen het in De Tijd verscheen.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

Robrecht Bothuyne (CD&V): Bedankt voor uw antwoorden, minister. We zijn blij dat u kunt aantonen dat VDAB effectief vooruitgang boekt. Het zou maar vreemd zijn, mocht dat niet het geval zijn. Het eerste jaar is altijd het moeilijkste. In 2016 waren er ongeveer twintigduizend verwittigingen en sancties. U geeft aan dat er nu zo'n dertigduizend waren in 2017. Die cijfers stijgen.

Waar u volgens mij wel de bal misslaat, is als het gaat over de beoordeling van die werkzaamheden door de werkgevers. Ik citeer gewoon uit een artikel: "VDAB gaat te weinig na of werkzoekenden voldoende inspanningen leveren om een baan te vinden. Er is nog geen alternatief uitgewerkt voor de RVA-aanpak om het actieve zoekgedrag te controleren." En ook: "VDAB laat kansen liggen." Dat is dus wat de werkgevers op dit moment vinden. *(Opmerkingen van minister Philippe Muyters)*

Die mensen zitten in uw raad van bestuur. Ze hebben een goed zicht op wat er in uw administratie gebeurt. Ik denk dat we die signalen niet als harde kritiek moeten aannemen en te proberen weerleggen: we moeten ze gebruiken om de activiteiten van VDAB te versterken. Vooral bij het controleren van die actieve beschikbaarheid lijkt er mij nog een uitdaging te zijn. Ik begrijp dat VDAB zegt dat zij het niet meer op dezelfde manier doen als de RVA, waarbij werkzoekenden werden uitgestuurd om sollicitatiebewijzen te gaan verzamelen bij werkgevers. VDAB hanteert die oude aanpak van de RVA niet meer. Dat is positief, maar de vraag is op welke manier we die actieve beschikbaarheid op dit moment wel kunnen controleren.

In die zin zou het wel heel belangrijk zijn – en u bent van plan om de cijfers mee te geven aan de commissie – om wat duiding te krijgen bij die dertigduizend. Wat is het aandeel verwittigingen? Wat is het aandeel effectieve sancties? Wat is het aandeel in het kader van de controle op passieve beschikbaarheid, op aangepaste beschikbaarheid en op actieve beschikbaarheid? De kritiek van de werkgevers gaat vooral over dat laatste aspect. Dat is ook logisch. VDAB kan gemakkelijk controleren of iemand komt opdagen op het VDAB-kantoor, op een opleiding of bij een bemiddelingsgesprek, maar kan misschien iets moeilijker controleren hoe werkzoekenden zelf actief of niet actief op zoek gaan naar een job.

In die zin was die datamining voor VDAB ook een relevant instrument om op dat vlak op zoek te gaan. U geeft aan dat experimenten daaromtrent zijn opgestart. Kunt u misschien zeggen wanneer we daar resultaten van kunnen verwachten? Dat was in de hoorzitting van dit voorjaar immers toch een belangrijk element dat vanuit uw diensten werd aangehaald om tot een beter activeringsbeleid te komen.

De voorzitter: Mevrouw Kherbache heeft het woord.

Yasmine Kherbache (sp·a): Voorzitter, ik sluit me aan bij de mooie traditie om mijn betoog vandaag met een gedicht aan te vatten: 'Lied van de arbeid' van Charles Ducal, geschreven als eerbetoon aan de werknemers van Ford Genk en ArcelorMittal.

Nooit droeg de boom zo veel vruchten,
maar de tijden zijn hard, zegt de heer.
Hij neemt twee ladders weg, de plukkers
die blijven plukken nu meer.

Nooit vulden zich rijker zolders en kelders,
maar het deel van de plukkers neemt af.
Al plukken zij langer en sneller,
voor de heer is hun arbeid een last.

Elders klimt men met honger de boom in
en daalt er met honger uit af.
Het wekt in de heer de hoop op gewin:
de boomgaard wordt omgehakt.

In verre grond wordt een nieuwe geplant.
Als afscheid krijgt iedere plukker
een mandje mooi fruit. De tijden zijn hard
als onder een ladder een man staat die huilt.

Zonder boom is een plukker een hand
in het ijle die niet meer beweegt,
waar dagelijks een aalmoes in valt.
Een aalmoes maakt lui, vindt de heer.

Waarop hij zijn priester stuurt met het Woord
dat de werkloze plukker zondig spreekt
en hem aanspoort op zoek te gaan
naar een boom. Er is er vast nog wel een.

Moraal:

Zo de arbeidsmarkt verdween
was er werk voor iedereen.

(Applaus)

Minister, toen de heer Leroy in het parlement een toelichting kan geven bij het nieuwe opvolgingsmodel, zei hij dat we daar nu mee starten en dat we en cours de route zouden bijsturen. Intussen is er ook een studie van het Vlaams Interuniversitair Onderzoeksnetwerk Arbeidsmarktrapportering (VIONA) geweest over de rol en de impact van de arbeidsbemiddelaar in het nieuwe begeleidingsmodel van VDAB. Zijn er al concrete aanpassingen gebeurd, die rekening houden met de aanbevelingen van de VIONA-studie? Tijdens de hoorzitting werden toen enkele aandachtspunten gesignaleerd.

Het eerste was het risico op ongelijke behandeling tussen kwetsbare en niet-kwetsbare werkzoekenden. Als we het profiel van de gesanctioneerden bekijken, blijkt dat 92 procent laag- of middengeschoold is. Toen werd ook gezegd dat het klopt dat kwetsbare groepen intensiever worden begeleid, maar we moeten ervoor opletten dat begeleidingsintensiteit niet leidt tot automatische hogere sanctioneringsintensiteit. Anders gezegd: hooggeschoolden worden pas na negen maanden opgeroepen door VDAB. Creëert dat geen ongelijke behandeling?

De VIONA-studie toont ook de regionale verschillen aan. Mijn collega's hadden het hier al over. Gaat men daarvoor nu duidelijke richtlijnen geven? Minister, u zegt dat we dat intensief gaan opvolgen. Maar op een bepaald ogenblik zullen we toch een kader moeten creëren om willekeur te vermijden.

Men zei toen ook dat sanctionering geen doel op zich is. Het handhavingsbeleid is een onderdeel van het activeringsbeleid, dat erop gericht is om werkzoekenden effectief aan werk te helpen. Men vroeg toen ook naar de effectiviteit van de sanctionering. Wat is het gevolg daarvan? De heer Leroy zei dat er daarvoor een studie zou moeten worden uitgevoerd. Is die studie opgestart?

Er ging ten slotte ook een hoorzitting komen over de nieuwe dienstverlening of over de opvolging daarvan. Mijn fractie zou die opvolging graag voortzetten, maar dat is misschien iets voor de regeling der werkzaamheden.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik heb de voorlopige cijfers geciteerd. Ze moeten nog naar de raad van bestuur van VDAB. Ze zullen daar in februari worden goedgekeurd. Dan kan ik de uitgebreide tabellen aan de commissie overmaken. Misschien veranderen de cijfers zoals ze nu zijn nog een beetje, maar in essentie zullen ze niet wijzigen. De monitoring per kwartaal is er. Dat is op zich geen probleem.

Mijnheer Bothuyne, ik wil nog wat dieper ingaan op die werkgevers. Ze hebben gereageerd op de door VDAB gepubliceerde cijfers. Als je aan werkgevers vraagt of je rapper moet sanctioneren, zullen ze altijd 'ja' zeggen. We moeten daar een beoordeling blijven geven. Het niet voor 100 procent uitvoeren van de plichten mag niet automatisch leiden tot sanctionering. Niemand vraagt dat. We moeten dat ook zo houden.

Ik kom nog altijd veel bij werkgevers. Als ik daar een uiteenzetting ga geven, en hun de nieuwe cijfers geef, dan zeggen ze dat het in orde is. Ze hebben het actieplan ook niet voor niets mee goedgekeurd. Het is een beetje bon ton om te blijven zeggen dat we dat streng moeten blijven opvolgen. Daar ben ik het overigens ook mee eens, want er zijn rechten en plichten. De kritiek die er oorspronkelijk over de eerste cijfers was, is er niet meer. Ik vind het een nadeel dat de RVA andere cijfers blijft publiceren die niet vergelijkbaar zijn met de werkelijke cijfers. Dat is een probleem.

De actieve beschikbaarheid gaat altijd in eerste instantie uit van de bemiddelaars. Met betrekking tot de aangepaste manier van werken weet ik dat er een afspraak zal komen met de commissie. Daar zal dat meer in detail worden toegelicht. Ook daar is er, zoals altijd, een evolutie in de manier van werken. De mogelijkheden van vandaag zijn anders dan die van vroeger. Zo kun je altijd vooruit gaan.

Mevrouw Kherbache, u hebt het over 92 procent laag- en middengeschoolden. Voor mij blijft dat een beoordeling. We proberen dat te objectiveren. Ik heb gezegd dat de regionale verschillen in eerste instantie te wijten waren aan de verschillen in de arbeidsmarkt tussen bijvoorbeeld West-Vlaanderen en Limburg. De populatie van de werklozen lijkt in eerste instantie niet te wijten te zijn aan een andere beoordeling maar lijkt verklaarbaar door objectieve verschillen. Het kan natuurlijk dat er verschillen zijn, maar die blijven toch beperkt, of ze lijken beperkt te blijven. Als er meer laag- en middengeschoolden zijn, dan is dat ook omdat zij geen werkzoekendengedrag hebben en doordat zij geschorst worden.

U hebt een punt wanneer u zegt dat de afgestudeerden aan hogescholen pas na negen maanden worden opgeroepen. In de nieuwe aanpak zal men dat allicht ook op andere manieren proberen op te volgen: voor een deel los van het diploma. Wie moet worden opgevolgd, moet opgevolgd worden. We gaan allicht nog meer naar maatwerk dan ooit in het verleden.

Ik heb er geen idee van of er een studie is gemaakt naar de effectiviteit van de sanctionering. Ik heb die studie ook nooit aangekondigd. Voor mij is het een en-enverhaal. We moeten opleiden, bemiddelen en vormen, maar we moeten ook diegenen die niet de nodige inspanningen doen sanctioneren. Dat is voor mij een essentieel verschil.

Ik weet dat er partijprogramma's zijn die zeggen dat we de bemiddeling moeten loskoppelen van de controle. Ik ben het daar niet mee eens. Als er studies zijn die de effectiviteit kunnen verbeteren, geen probleem voor mij.

Ik heb nog geen cijfers gegeven, collega Bothuyne, en u vroeg dat opnieuw. Ik heb gezegd dat er 14.623 sancties waren en 15.832 formele verwittigingen. Het zijn de sancties en de verwittigingen samen die met 55 procent zijn gestegen. Het zijn voorlopige cijfers. Het aantal transmissies is met 14 procent gestegen. De cijfers komen dichter bij elkaar, en dat ligt wellicht aan de efficiëntie van de transmissies en de sancties. Dat geeft mij het gevoel dat de sanctionering op een degelijke manier gebeurt, dat de transmissie op een goede manier gebeurt en dat de dingen meer op elkaar aansluiten, wat ook een goede zaak is.

Emmily Talpe (Open Vld): Dank u wel, minister. Ik ben alleszins zeer tevreden dat VDAB met de uitvoering van het actieplan een versnelling hoger heeft geschakeld. De cijfers zijn hoopgevend. Ze zullen, en dat is toch heel belangrijk, het beeld en de perceptie omkeren dat bij de mensen leeft. Enerzijds hebben we een krapte op de arbeidsmarkt en anderzijds heeft Vlaanderen nu die stok in handen voor degenen die de wortel koppig niet willen pakken. We kunnen met die tandem – ik ben daar weer met mijn tandem – van het activerings- en sanctioneringbeleid het tij doen keren. U hebt het ook al aangehaald, de focus moet op activering liggen, maar uiteraard kunnen we niet zonder bestraffing. Het ene hangt samen met het ander.

Blijf dit goed evalueren. Wij volgen dit nauw op. Ik hoop dat we bij de volgende cijfers kunnen vaststellen dat de krapte op de arbeidsmarkt daalt.

Axel Ronse (N-VA): Nog een paar elementen ter bedenking. Ik hoop inderdaad binnenkort antwoord te krijgen op mijn schriftelijke vraag naar een detailuitsplitsing van de cijfers. Dan hebben we het hele plaatje, het wordt alleszins fraai.

Een tweede bedenking gaat een beetje in tegen het mooie citaat van collega Bothuyne uit de wijsgeren van Lukas. Ondanks de goeie cijfers blijft Vlaanderen op een aantal federale limieten botsen – we hebben daar ook met Fons Leroy over van gedachten gewisseld – zoals de types beschikbaarheid en het federale kader.

Het is niet altijd even evident om echt een deftig activeringsbeleid te voeren. Hoe kunnen we iemand motiveren die een uitkering krijgt om actief op zoek te gaan naar werk, terwijl het federale kader zegt dat men enkel iets moet aanvaarden als het in de lijn van zijn diploma of ervaring ligt?

Mijnheer Bothuyne, we zullen daar altijd de vinger op leggen, net omdat we zo hard geloven in het Vlaams beleid. Als we dat zouden kunnen realiseren, zou het Vlaams beleid nog beter zijn dan het al is en nu is het eigenlijk al fenomenaal mooi, zo mooi dat ik er geen gedicht over kan schrijven, want mijn woorden zouden de schoonheid ervan oneer aandoen.

Robrecht Bothuyne (CD&V): Ik ben blij dat ik de heer Ronse nog blijer kan maken, want ik heb nieuws voor hem.

Mijnheer Ronse, uw kritiek van een jaar of twee jaar geleden dat we geen rekening kunnen houden met de competenties van werkzoekenden bij de beoordeling van de beschikbaarheid op de arbeidsmarkt is achterhaald en de Federale Regering

heeft op dat vlak stappen gezet. Vanaf 1 januari 2018 is VDAB daarmee aan de slag. Naar elkaar verwijzen, van het ene niveau naar het andere, helpt vaak niet. Samenwerken, zoals in dit geval is gebeurd, helpt wel. We hebben nu de bevoegdheid rond controle en sanctionering, zoals we jarenlang hebben gevraagd. Ik ben blij dat VDAB daarin stapsgewijs vooruitgang boekt.

Ik ben niet blij met het grote aantal verwittigingen en sancties. Ik zou liever hebben dat er minder zijn, wat zou duiden op een actieve betrokkenheid van onze werkzoekenden bij de zoektocht naar werk. Ik hoop dat VDAB verder op de ingeslagen weg gaat.

De kritiek van de werkgeversorganisaties sloeg niet op de cijfers van de RVA, minister. Die is er gekomen in het kader van heel de discussie rond de krapte op de arbeidsmarkt waar we straks nog op terugkomen. Een effectief sanctioneringsbeleid is het sluitstuk van het hele verhaal. Neem de kritiek dus ter harte, het is ook onze vraag aan u, om op dat vlak nog verdere stappen te zetten samen met VDAB. Ongetwijfeld komen we hier later nog op terug.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Yasmine Kherbache aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de impact van het federale wetsontwerp inzake onbelast bijverdienen
– 799 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Jos Lantmeeters

De voorzitter: Mevrouw Kherbache heeft het woord.

Yasmine Kherbache (sp·a): Voorzitter, minister, we hebben hier in de commissie al herhaaldelijk gewezen op de impact van het federale wetsvoorstel op de Vlaamse bevoegdheden. Het onbelast bijverdienen in het kader van verenigingswerk heeft heel concreet te maken met domeinen van gemeenschaps- en gewestmaterie. Denk maar aan Sport. U hebt daarover terecht gezegd dat het een verbetering was omdat er een kader voor bestaat. Het betreft ook andere domeinen zoals amateurkunsten, erfgoed, de zorgsector, kinderopvang, ouderenzorg enzovoort.

Bij de besprekingen in de Kamer is gevraagd om eerst het debat in het Overlegcomité af te wachten, alvorens over het voorstel te stemmen. Men heeft dat toen niet gedaan. Nu blijkt dat er een belangenconflict is gelanceerd, waardoor het wetsvoorstel on hold staat.

Minister, mijn vragen zijn informatief. Deelt u de bezorgdheid van het middenveld, vooral dan over de impact van het federale wetsvoorstel op alles wat te maken heeft met wijk-werken en de lokale diensteneconomie (LDE)? Dat is immers ook een kader. Die twee dreigen met elkaar te beginnen concurreren en er is ook een risico van verdringing, terwijl de sector van wijk-werken en LDE net kwetsbare werkzoekenden aan het werk helpt. Dan krijg je ook concurrentie tussen enerzijds personen die al een job hebben en bijverdienen en anderzijds kwetsbare werkzoekenden. Deelt u die bezorgdheid?

Wat was uw standpunt op de vergadering van het Overlegcomité? Wat is het standpunt dat wordt aangehouden in het debat in het kader van het belangenconflict? Ik kijk uit naar uw antwoord.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik ga niet heel de context opnieuw schetsen. Ik denk dat dat niet nodig is en ook niet gevraagd is. Ik ga heel concreet in op de drie vragen die u stelt.

Wat betreft de potentiële invloed van het vrijetijdswerk op de ontwikkeling van wijk-werken en LDE, denk ik zelf dat die bezorgdheid niet nodig is. Wijk-werken heeft betrekking op werkzoekenden met een grote afstand tot de arbeidsmarkt en die ook geen parttime job aankunnen. De aard van de jobs die kunnen worden ingevuld, zijn zeer duidelijk gericht op mensen die geen parttime aankunnen en een zeer grote afstand tot de arbeidsmarkt hebben, maar wel zelfstandig kunnen werken en dergelijke meer. Als ik dan kijk naar het vrijetijdswerk, begint men al in een heel andere context. Dat zijn mensen die vier vijfde moeten werken en daarbovenop nog iets kunnen doen in de vrije tijd. Dat is een heel andere filosofie. Het is niet alleen een andere doelgroep, ook de aard van de taken, dus wie wat invult, zal verschillend zijn bij beide.

Daarnaast moeten de feitelijke verenigingen of vzw's natuurlijk ook nog zelf beslissen of ze kiezen voor iemand in het wijk-werken of in het vrijetijdswerk, en of ze bereid zijn om tot 500 euro per maand of misschien wel tot 1000 euro per maand, maar maximum 6000 euro per jaar, aan die mensen te geven. Wel zal ik dit zeker en vast nauw opvolgen. Het is nu een speculatie. Op het moment dat we zouden zien dat er een verdringing is of mogelijk is, dan moeten we op dat moment de nodige stappen nemen. Ik denk dat niet dat dat het geval zal zijn omdat de aard van het werk en de doelgroep totaal verschillend zijn.

Ik kom tot het standpunt van de Vlaamse Regering op het Overlegcomité. U weet dat op het Overlegcomité van 20 december er een nota van de Franstalige en Brusselse regeringen en van de Fédératon Wallonië-Bruxelles voorlag, waarin zij aangaven het oneens te zijn met de nota van onbelast bijverdienen. Ons standpunt is dat wij als Vlaamse Regering akte nemen van die nota van die regeringen. Verder is er op 20 december akkoord gegaan om een overleg met de betrokken deelstaten op te starten. De uitkomst van dat overleg is, zoals u zelf hebt gezegd, intussen gekend. De Franse Gemeenschapscommissie heeft een belangenconflict ingeroepen, waardoor het vrijetijdswerk geen ingang kan vinden. U vraagt wat mijn mening daarover is. Ik vind het bijzonder jammer dat dat wordt geblokkeerd, zeker nadat ik, voor alles wat sport betreft, jaren heb gewerkt om een goed kader te creëren en waarbij uit alle adviezen bleek dat niemand daartegen was. Ik had gehoopt dat we dat nu eindelijk konden realiseren. De sportsector snakt daarnaar. Ik vind het bijzonder jammer dat men een belangenconflict heeft ingeroepen, waarbij alles op de lange baan wordt geschoven.

De voorzitter: Mevrouw Kherbache heeft het woord.

Yasmine Kherbache (sp·a): Minister, dank u voor uw antwoord. Wat de concurrentie met het wijk-werken en LDE betreft, zegt u dat het speculeren is en dat we dat nu nog niet kunnen vaststellen. De realiteit is natuurlijk wel dat de omschrijving in het federale wetsvoorstel zeer ruim is. Ik begrijp uw standpunt als u zegt dat u het voor sport jammer vindt dat het niet kan doorgaan, omdat dat ook goed omkaderd is. De vraag is of dat geen voorbeeld is en men dezelfde logica zou aanhouden voor de andere sectoren. Het wordt nu zo algemeen geformuleerd dat het eigenlijk onverantwoord is om dat zo toe te passen en dan achteraf te moeten gaan remediëren. Dan zou men eerder het voorbeeld moeten nemen van wat men in de sportsector heeft gedaan. Zou het geen standpunt kunnen zijn om in te nemen, om te vermijden dat er problemen rijzen en dat men die achteraf moet gaan remediëren? Uit de ervaring en de bestaande 'good practices' kunnen we leren om te vermijden dat er problemen ontstaan, in het bijzonder op het vlak van LDE en wijk-werken.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord

Sonja Claes (CD&V): Minister, het klopt dat de doelgroep verschillend is. Degenen die men beoogt bij het bijverdienen, zijn mensen die een job hebben, en we

gaan er juist van uit dat men die niet heeft bij het wijk-werken. Maar de taken die binnen wijk-werken kunnen worden uitgevoerd, kunnen in concurrentie komen met die van het bijverdienen doordat de lijst die men federaal gemaakt heeft, zo ruim is. Ik geef het voorbeeld van mensen die in tuinen werken bij oudere mensen. Bij het wijk-werken gaat men er een beetje van uit dat dat geen tuinmannen zijn, maar door de opleiding die men heeft gekregen of de interesse die men heeft, gaan ze bij die oudere mensen in de tuin werken. Dat is een taak die ook interessant is als je wilt bijklussen.

In die zin komt er toch wel concurrentie en moeten we dat inderdaad heel goed in de gaten houden. Het is helemaal anders binnen de sport. Daar is het allemaal heel goed uitgewerkt. Mocht het daarbij gebleven zijn, was er waarschijnlijk ook geen probleem geweest. Maar door de ruime federale lijst komt dit heel dicht bij concurrentie voor wijk-werken en dienstencheques.

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Emmily Talpe (Open Vld): Ik wil mevrouw Kherbache en alle anderen die zich zorgen maken over die 500 euromaatregel, toch oproepen om een constructieve houding aan te nemen. Het is volstrekt legitiem om een aantal bezorgdheden te uiten. Het is immers een nieuw systeem en we moeten waakzaam zijn. Daarin volg ik u volledig. Finaal gaat het wel over mensen die al werken en die nog iets extra willen doen en willen bijdragen aan de gemeenschap en andere particulieren. We moeten hen daarvoor belonen.

Wijk-werken is een voortraject voor mensen die nu nog niet actief zijn en dit wellicht op korte termijn ook niet zullen worden. We zien die doorkruising niet meteen als een acuut probleem, maar wel als iets om op te volgen. Minister, u hebt ook bevestigd dat u dit zult doen.

Ik wil tot slot verwijzen naar een recente schriftelijke vraag over de arbeidsmarkttrajecten waarin ik vroeg of ook die in aanmerking komen voor de 500 euromaatregel. VDAB kan dit soort trajecten erkennen. Uit het antwoord bleek dat die erkenning er nog niet is, maar het zou ook zijn geschrapt op vraag van de sociale partners. Kunt u daar wat meer verduidelijking over geven?

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Ik heb het moeilijk om mee te gaan in de redenering dat er concurrentie zou zijn tussen enerzijds wijk-werken en anderzijds bijverdienen. Dat zijn twee compleet andere dingen. Wijk-werken zie ik als een tijdelijk werkervaringstraject, bijna een soort van opleiding om na langdurige werkloosheid opnieuw van de arbeidsmarkt te proeven gedurende zes maanden en mogelijk verlengbaar, om dan effectief in de arbeidsmarkt te springen.

Onbelast bijverdienen is iets helemaal anders. Daar is de finaliteit om de kassa te laten rinkelen en om het inkomen voor een stuk te vergroten. Het is supergoed dat het federale beleidsniveau daar in wat meer flexibiliteit heeft voorzien. Het zal ook geen concurrentie vormen voor bestaande jobs, want men moet al bijna fulltime werken om onbelast te mogen bijverdienen.

Als blijkt dat er door het onbelast bijverdienen minder plaatsen zijn voor tijdelijke werkervaring – het kan zelfs ruimer gaan dan wijk-werken –, dan zullen we wel andere mogelijkheden vinden om mensen op een nuttige manier werkervaring te laten opdoen en stages te laten doen. We mogen daar niet zo hard op focussen als nu het geval is.

Ik treed mevrouw Talpe bij als ze zegt dat we ons daar absoluut geen zorgen over moeten maken. Het komt absoluut goed.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Het is uiteindelijk de feitelijke vereniging of vzw die beslist wie ze aannemen. Er is bij die verenigingen en vzw's vaak een maatschappelijk engagement. Wellicht zal het vrijetijdswerk duurder – je moet geen 500 euro geven – zijn dan het wijk-werken. Bij wijk-werken betaalt men enkel boven op de werkloosheidsuitkering. Ik denk dat het geen probleem is, maar we zullen dit sterk opvolgen. Ik ben het niet eens met mevrouw Kherbache om al op voorhand te remediëren. Dat zal niet nodig zijn. Ik denk niet dat er een probleem is of zal zijn.

Mevrouw Talpe, u vroeg of de werkzoekenden geschrapt zijn. Ja, die zijn geschrapt. Werkzoekenden mogen daar geen gebruik van maken. Dat lijkt me ook logisch. Het zat ook in mijn ontwerp. Het is niet de bedoeling om een werkloosheidsval te creëren. Het is de bedoeling om ervoor te zorgen dat iemand die iets doet naast zijn job, iets bijverdient. Als het van die omvang is dat men iets meer is dan een vrijwilliger maar dat het geen job is, dan moet men daar iets voor kunnen krijgen. Het is dus eigenlijk een statuut tussen een vrijwilliger en een contractueel. Dat moet het blijven. In de sport is dat heel goed uitgewerkt. In de andere sectoren is het misschien wat minder goed uitgewerkt, maar men moet daar zien op welke manier men ervoor zorgt dat het iets is tussen die twee.

Ik hoop dat we snel aan de slag kunnen gaan, zeker in de sport. Er is ook veel vraag naar. We zullen dit uiteraard goed moeten monitoren en evalueren, maar dat is ook altijd door de Federale Regering gezegd. Ik zal de eerste zijn om te signaleren als er problemen zijn.

De voorzitter: Mevrouw Kherbache heeft het woord.

Yasmine Kherbache (sp·a): Uiteraard zijn het wijk-werken en de lokale diensteneconomie qua concept iets helemaal anders dan het verenigingswerk, zowel het profiel van de betrokken werknemers als de context waarbinnen men dat werk organiseert. Maar de activiteiten die ze uitvoeren, riskeren echt wel dezelfde te zijn. Dan is misschien, jammer genoeg, de keuze snel gemaakt voor iemand die veel goedkoper is dan een gewone werknemer waardoor de werkzoekende weggedrukt wordt. Er is dus wel een risico van verdringing. Daar gaat het om. Het gaat niet om het feit dat twee sectoren elkaar zouden beconcurreren. Het gaat over twee types van werknemers die dezelfde activiteiten doen, maar waarbij de sterkste de meest kwetsbare verdringt. Dat is een gegeven op de arbeidsmarkt waar u als minister van Werk zeer attent voor moet zijn.

Minister, ik noteer dat u dit zeer intensief zult opvolgen en monitoren. Ik zal nog verdere vragen om uitleg stellen over de wijze waarop dit concreet zal verlopen. We hebben nu net de wijkwerking en de lokale diensteneconomie opgezet als een oplossing voor zeer kwetsbare groepen. Het zou jammer zijn indien dit door een ander systeem zou worden tegengewerkt. Ik heb er absoluut geen probleem mee dat mensen iets bijverdienen. Dit mag echter geen andere maatregel tegenwerken, want in dat geval zouden we niet efficiënt bezig zijn.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Emmily Talpe aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het aangekondigde arbeidspact en het zogenaamde versnellingsplan voor langdurig werklozen – 803 (2017-2018)

VRAAG OM UITLEG van Yasmine Kherbache aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over een betere en snellere screening van langdurig werkzoekenden – 865 (2017-2018)

VRAAG OM UITLEG van Yasmine Kherbache aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de voorstellen voor het aanpakken van de arbeidskrapte – 867 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Jos Lantmeeters

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Emmily Talpe (Open Vld): Minister, enkele weken geleden, op 10 januari 2018, hebt u tijdens de plenaire vergadering in primeur aangekondigd dat u samen met de werkgeversorganisaties Voka en de Unie van Zelfstandige Ondernemers (UNIZO) een pact tegen de krapte op de arbeidsmarkt hebt uitgewerkt. Dat pact omvat vier krachtlijnen, namelijk een betere screening van de langdurig werkzoekenden, het competentiegericht matchen, een stijging van de individuele beroepsopleidingen (IBO's) en het werkplekleren en tot slot de door ons al herhaaldelijk onderstreepte feedback na sollicitaties.

Die krijtlijnen vertonen een aantal gelijkenissen met de opzet van het versnellingsplan dat u VDAB hebt gevraagd om uit te werken. Aanvankelijk zou dat versnellingsplan tijdens de vergadering van de raad van bestuur van VDAB van 6 december 2017 worden voorgelegd en goedgekeurd. Dit is toen uitgesteld naar de eerste vergadering van de raad van bestuur van 2018. De technische werkgroepen waren immers nog niet klaar met de concrete uitwerking van het plan. Nu blijkt dat het versnellingsplan niet op de agenda stond van de vergadering van de raad van bestuur van VDAB. U hebt uw pact echter uitgerekend op diezelfde dag, 10 januari 2018, aangekondigd.

Minister, om welke redenen stond het versnellingsplan niet op de agenda van de vergadering van de raad van bestuur van VDAB van 10 januari 2018? Hoe verhoudt het versnellingsplan zich tot het pact tegen de krapte op de arbeidsmarkt? Zal het versnellingsplan sowieso nog worden uitgewerkt en geïmplementeerd? Tegen wanneer wilt u dit plan goedkeuren en uitrollen?

De voorzitter: Mevrouw Kherbache heeft het woord.

Yasmine Kherbache (sp·a): Voorzitter, ik heb ook een aantal vragen over dit kraptepact dat tijdens de plenaire vergadering is aangekondigd en waarover we nadien nog wat in de media hebben kunnen lezen.

Minister, u hebt verklaard dat intensiever competentiegericht zal worden gematcht. De vraag is hoe u zult controleren of de werkgevers de vacatures openstellen op basis van competenties in plaats van opleidingen.

Mijn tweede vraag sluit hierbij aan. Voor welk aandeel van de vacatures zal VDAB met de werkgevers overleggen om de vacatures eventueel te herformuleren in functie van de vaardigheden en de competenties die echt nodig zijn om de vacature te kunnen uitoefenen. Hoe zal concreet een selectie worden gemaakt van de vacatures die moeten worden geherformuleerd?

Hoe zult u de sollicitatiefeedback afdwingen? We hebben ook in deze commissie al verklaard dat het belangrijk is dat dit gebeurt en dat dit deel van het voorstel uitmaakt. De vraag is hoe u dit concreet zult afdwingen.

Na de aankondiging waren de vakbonden terecht verbaasd dat dit pact enkel met Voka en UNIZO is afgesloten. Dat wijkt een beetje af van de traditie in Vlaanderen om het arbeidsmarktbeleid door middel van sociaal overleg uit te tekenen. Ik begrijp niet goed waarom de vakbonden hier niet bij zijn betrokken.

Er zijn ook andere thema's die van belang zijn, zoals meer werk maken van werkbaar werk of de bestrijding van discriminatie op de arbeidsmarkt. Er zijn op dat vlak voorstellen geformuleerd. Volgens mij verdienen die voorstellen ook een plaats in een dergelijk kraptepact.

Mijn volgende vraag heeft betrekking op het concreet voorstel om de langdurig werkzoekenden beter en sneller te screenen. Kunt u concretiseren hoe u dit precies zult doen? Wat wordt verstaan onder een betere en snellere screening? Als ik naar de resultaten van de begeleiding kijk, merk ik dat we de langdurig werkzoekenden momenteel te weinig bereiken. Ik heb dat al een paar keer herhaald. Het instrument van de IBO is belangrijk, maar de langdurig werkzoekenden en in het bijzonder de laaggeschoolden zijn op dit vlak ondervertegenwoordigd. Hoe zult u ervoor zorgen dat ze beter worden bereikt?

Mijn laatste vraag is of tijdens de snellere en betere begeleiding meer aandacht naar face-to-face begeleiding zal gaan. Uit alle onderzoeken blijkt dat dit een belangrijk en positief element van de begeleiding is. Dit wordt soms wat weggedrukt in de toenemende digitalisering van de bemiddeling.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, het versnellingsplan stond in januari 2018 niet op de agenda van de raad van bestuur. Op zich is dat geen probleem. Op 27 november 2017 is dit principieel goedgekeurd. Het is dan naar de technische werkgroep gestuurd. Op 11 december 2017 heeft de technische werkgroep vergaderd. Het wordt verder uitgewerkt. Ik kom daar dadelijk op terug.

Op 10 januari 2018 stond iets anders op de agenda van de raad van bestuur, namelijk de vereenvoudiging van de IBO's. We hebben het er, onder meer naar aanleiding van de beleidsbrief, al over gehad dat we meer vrijwillige sollicitatiefeedback zouden willen krijgen. Het gaat dus niet om een verplichting. Tijdens de nieuwjaarsreceptie heeft Voka verklaard het aantal IBO's te willen verdubbelen. Naar mijn gevoel was dat een goed moment dat ik wilde aangrijpen om van de werkgevers een aantal engagementen te krijgen met betrekking tot de sollicitatiefeedback en het aanbieden van IBO-plaatsen. Wij kunnen de IBO's vereenvoudigen, maar het is aan de werkgevers om met plaatsen af te komen. Om die reden gin het enkel om de werkgevers. De vraag is hoe we de werkgeversorganisaties hier sterker bij kunnen betrekken. We moeten gebruik maken van het moment om hen bij een aantal zaken te betrekken.

Dat is eigenlijk wat er is gebeurd. Het gaat heel duidelijk over die vier punten in dat pact tegen de krapte. We brengen daar geen andere zaken in, het is iets dat we snel willen realiseren. De IBO-vereenvoudiging is goedgekeurd, laten we nu samen met hen bekijken wat dat betekent voor de sollicitatiefeedback en wat wij kunnen doen om dat te vereenvoudigen zodat werkgevers dat sneller zouden doen. Moeten wij bijvoorbeeld een app ontwikkelen zodat dit snel kan gebeuren? We hebben met hen afgesproken dat we die vier punten zullen ontwikkelen en op korte termijn zullen proberen daarover een akkoord te sluiten.

Die twee acties sluiten perfect op elkaar aan. Het versnellingsplan is op dit moment in uitwerking en uitvoering. VDAB wil met een volledig uitgewerkt versnellingsplan

terugkeren naar de raad van bestuur van 7 februari. VDAB voorziet dan in een monitoring op kwartaalbasis, zowel kwantitatief als kwalitatief. Wanneer dat kan starten, hangt mee af van het moment van uitvoering.

Mevrouw Kherbache, de komende twee jaar zal VDAB in het kader van het versnellingsplan de populatie aan langdurig werkzoekenden opnieuw inschatten en toeleiden naar werk of een andere actie. Het is de eerste keer dat we dit op die manier gaan doen. Daarvoor zal in 2018 een nieuwe tender opgestart worden waarmee externe partners de huidige capaciteit voor screening en toeleiding aanvullen, dit om het beschikbaar potentieel van toekomstige werknemers aan te spreken om het stijgend aantal vacatures in te vullen met mensen die de nodige competenties hebben of kunnen krijgen.

Een goede inschatting kan vanzelfsprekend niet zonder een persoonlijk contact. De screening zal door middel van persoonlijke klantencontacten langdurig werkzoekenden beter naar het geschikte instrument kunnen begeleiden.

Wat het pact tegen de krapte betreft, kan ik enkel zeggen dat we in gesprek zijn met de werkgevers om de vier punten te concretiseren. Ik heb nooit gesproken over het afdwingen van sollicitatiefeedback. Vandaag krijgt maar een paar procent sollicitatiefeedback, ik wil dat ook werkgevers beseffen dat zij daar belang bij hebben. Een goede sollicitatiefeedback kan remediëren aan de tekorten van een werkzoekende. Een volgende keer dat die werkzoekende dan gaat solliciteren, is die weer sterker, wat ook in het belang is van de werkgever. De vacature die de werkgever heeft, geraakt dan toch ingevuld, terwijl dat anders niet het geval is.

Ik heb het Algemeen Belgisch Vakverbond (ABVV), het Algemeen Christelijk Vakverbond (ACV) en de Algemene Centrale der Liberale Vakbonden van België (AVLVB) niet meegenomen omdat ik het hier had over concrete engagementen van de werkgevers. De twee andere werkgeversorganisaties hebben na de aankondiging gevraagd of zij ook konden meedoen. Ik heb geantwoord dat het gaat over de vier punten die mevrouw Talpe naar voren heeft gebracht en dat ik concrete engagementen vraag op die vier punten. Boerenbond en Verso hebben zich bereid verklaard om mee te doen: meer IBO's, sollicitatiefeedback en de andere punten. Dat is de reden waarom we dat met de werkgeversorganisaties hebben gedaan.

Wat het competentiegericht matchen betreft, stelt de VDAB-bemiddelaar voor om de vacature-vereisten te herformuleren wanneer er geen kandidaten beschikbaar zijn op de arbeidsmarkt op basis van de vereisten in de vacature. Dat is de situatie vandaag, maar we gaan samen met hen bekijken of we langs beide kanten iets kunnen doen om dat sneller te laten verlopen op basis van competentiegericht matchen.

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Emmily Talpe (Open Vld): Die krapte op de arbeidsmarkt en het versneld activeren van langdurig werklozen zijn uiteraard twee thema's die we niet los van elkaar kunnen zien. Ik had eerst ook de bedenking gemaakt dat het versnellingsplan de facto binnen VDAB met de sociale partners tot stand kwam en het pact dan met de werkgevers. U hebt nu net verduidelijkt waarom dat zo is: dat is vooral omdat u snel wilt handelen en de werkgevers wilt motiveren. Dat is een heel belangrijk element. Dit is iets dat wij ook al meermaals hebben gehekeld. Die feedback is een triple win, zowel voor VDAB als voor de werknemers en werkgevers. VDAB kan efficiënter werken, werknemers krijgen zelf die feedback over een aantal zaken die niet zo vlot lopen en de werkgevers kunnen de volgende keer gemotiveerde mensen over de vloer krijgen. Ik denk dat dit absoluut een juist accent is.

Ik heb nog een vraag over een van de krachtlijnen van het pact. U bent daar eigenlijk al op ingegaan bij die IBO's. De vereenvoudiging was wel geagendeerd op de vergadering van de raad van bestuur van 10 januari. Ik heb nog een vraag

over de lancering van de verdubbeling van de IBO's. IBO is ongetwijfeld – en dat is al bewezen – een goede maatregel, maar ik vraag me af hoe het praktisch mogelijk is als we weten dat IBO de laatste jaren wat is gestagneerd en dat de werklozenpopulatie gevoelig afneemt. We moeten dat allemaal in de juiste context zien. Minister, kunt u uw houding daarover nog wat verduidelijken?

De voorzitter: Mevrouw Kherbache heeft het woord.

Yasmine Kherbache (sp·a): Minister, ik heb nog een concrete vraag over opleidingen en IBO. We zitten binnen de dienstverlening van VDAB met een vorm van mismatch of om het in Bijbelse termen te zeggen een mattheuseffect. De sterksten, degenen die hoogopgeleid zijn, volgen nog meer opleiding. De laaggeschoolden zijn ondervertegenwoordigd in de opleidingsinstrumenten. In de context van de verdubbeling van de IBO zal dat mattheuseffect wat worden tegengegaan. Zult u werken met bijvoorbeeld streefcijfers om effectief te garanderen dat bepaalde groepen bereikt worden of dat er zelfs een oververtegenwoordiging is, wat tegen de logica van de maatregel zou zijn?

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Minister, ik heb eigenlijk nog niet de gelegenheid gehad om u te feliciteren met dat pact. *(Opmerkingen van Yasmine Kherbache)*

Toen waren we echter zodanig de kluts kwijt omdat dat pact toen in primeur werd aangekondigd. We hebben het nu ook kunnen doornemen. Die dingen zijn wel essentieel. We zitten vandaag met een ongeziene arbeidskrapte, tot vervelens toe al aangehaald. We moeten creatief zijn. We moeten kijken naar buiten de EU. Dat doet u goed met het migratieverhaal, met de arbeidskaarten B. We moeten kijken naar de ons omringende landen. West-Vlaanderen moet zeker kijken richting Frankrijk, en ook richting Wallonië. We moeten echter ook kijken naar wat werkgevers zelf kunnen doen. Wat dat betreft, duwt u op de juiste knoppen. Dat competentiedenken staat mooi op papier. Dat is inderdaad, zoals collega Bothuyne net zei, een goede federale maatregel. Het is goed dat u dat nu ook zelf aan de werkgevers zegt en hen meekrijgt om daadwerkelijk ook op basis van competenties te gaan aanwerven. Ik reken er ook op dat de werkgevers daar echt wel vooruitgang in boeken. Het zijn nu immers de koepels die een pact hebben gesloten, maar het zal op het terrein, op microniveau moeten worden gedaan. Die feedback, collega Talpe noemt dat mooi een 'triple win'. Dat is inderdaad ook het geval. Niks zo frustrerend, denk ik, voor sollicitanten om geen feedback te krijgen. Niks zo frustrerend ook voor VDAB-medewerkers, als ze iemand willen plaatsen, om geen feedback te krijgen.

Wat die IBO's betreft, dat is inderdaad een machtige ambitie die u hebt. We zullen alleszins vanuit het parlement, en ik denk kamerbreed, alles doen om u te helpen slagen in het verdubbelen van dat aantal IBO's. Dat zou fantastisch zijn.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Sonja Claes (CD&V): Minister, ik ben toch wel tevreden dat alle werkgeversorganisaties daar hun schouders onder zetten, dat ze mee hun verantwoordelijkheid nemen om maatregelen te nemen, om ook zelf als werkgever inspanningen te doen. De focus op de langdurig werklozen is natuurlijk ook erg belangrijk. Zoals collega Ronse net zei, we kunnen naar het buitenland, naar de landen rondom ons kijken. Onze eerste zorg moet echter natuurlijk onze eigen langdurig werklozen zijn, en het bekijken hoe we die twee dingen nu met elkaar matchen. Dat vind ik persoonlijk het beste aan dit pact, dat we aan de ene kant een beroep doen op de werkgevers, op alle werkgeversorganisaties, en dat we aan de andere kant bekijken op welke manier we onze langdurig werklozen kunnen inzetten op een positieve manier. Als we onze werkloosheidscijfers bekijken, blijft dat immers de

grootste uitdaging. Zeker de diverse doelgroepen, zoals de migranten, in die groep van langdurig werklozen zullen de grootste uitdaging vormen. Ik hoop alleszins dat we daarin zullen slagen, want dit is toch wel van fundamenteel belang.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, een paar reacties op wat nog is gevraagd.

Mevrouw Talpe, wat die verdubbeling qua IBO's betreft, u weet dat er al regelmatig VDAB-acties zijn geweest waarbij men een dag op het terrein ging, vooral naar de kmo's enzovoort. Een van de hindernissen bij de IBO's was nog altijd de administratieve rompslomp die daaraan vasthing. Dat hebben we nu essentieel verholpen, zij het dat we dat nog moeten omzetten in besluiten. Ik veronderstel dat we daar tegen de zomer helemaal mee rond zullen zijn. Ik ga ervan uit dat we dan daadwerkelijk die stap kunnen zetten en echt nieuwe bedrijven hebben die de stap naar IBO's kunnen zetten. IBO's geven een combinatie van mogelijkheden. Men kan mensen aanwerven én in een opleiding op de werkvloer te voorzien. Er is ook de krapte op de arbeidsmarkt, waardoor men het ideale profiel niet meer vindt. De combinatie van dat alles moet eigenlijk maken dat er een verdubbeling kan zijn wat dit instrument betreft. Het is de vraag van de werkgeversorganisaties, dus ik ga er ook van uit dat het hun inschatting is dat dit kan. Ik kan de plaatsen niet geven. Ik kan de drempels verlagen, maar zij moeten komen met de plaatsen in de bedrijven. Ze hebben zelf aangekondigd dat ze naar een verdubbeling willen gaan. Ik wil hen in die ambitie steunen, en administratieve vereenvoudiging was belangrijk daarbij.

Mevrouw Kherbache, ik draai de zaken wel wat om ten opzichte van wat u naar voren brengt. Ik ben een voorstander van het geven van maatwerk voor iedereen. Ik richt me ook tot u, mevrouw Claes. De screening die we willen doen, heeft tot doel dat we nog beter kunnen inschatten welk instrument het juiste is. Er zijn heel wat nieuwe instrumenten, andere instrumenten dan deze die vroeger bestonden en waarop die langdurig werkloze nooit is gescreend. Met dat nieuwe instrumentarium en de screening wil ik het juiste instrument inzetten voor de werkloze. Ik ga dus niet op voorhand zeggen dat er qua IBO's zoveel van die moeten zijn. Ik hoop immers, en ga ervan uit, dat dat voor een groep het beste instrument is, maar voor een andere groep is dat misschien niet zo. We gaan dat individueel op maat bekijken. Ik ga dus niet opnieuw met een 'saucissonering' komen bij de IBO's, waarbij er zoveel laaggeschoolden zouden moeten zijn, of zoveel zus of zoveel zo. Het is maatwerk en het is individueel. Dat is mijn bedoeling en dat is ook de filosofie die we willen hanteren. Zoals u zei, die screening is eigenlijk wel nieuw, met de manier waarop we dat nu willen doen, met externen en gericht op het juist inzetten van instrumenten. In het verleden hebben we dat nog niet met deze intensiteit – namelijk iedereen binnen de twee jaar – gedaan.

Mijnheer Ronse, u had het over het federale competentiedenken. Wat dat betreft, erger ik me een beetje, omdat wij al acht jaar bezig zijn met dat competentiedenken. Na heel lang vragen is het enige dat ter zake is veranderd, dat we nu ook mogen sanctioneren ter zake. Ik wil dat toch nog eens zeggen. Wij waren daar al acht jaar mee bezig. Wat wil ik hier realiseren? We zien dat heel wat werkgevers al bezig zijn met het beschrijven van jobs volgens competentiedenken. Ik wou dat alleen nog versnellen. Zowel de Unie van Zelfstandige Ondernemers (UNIZO) als Voka, maar ook Verso en de Boerenbond, staat daarachter, maar ik wil er op een of andere manier voor zorgen dat nog meer bedrijven dat gaan doen, ook omdat hun werkgeversorganisaties dit belangrijk vinden. Hoe we dat dan moeten doen, dat zijn we nu aan het bespreken, maar ik wou er een versnelling in hebben. Dat is noodzakelijk. We zullen nog meer knelpuntberoepen hebben als we niet gaan beschrijven volgens competenties. Daarom heb ik dat op die manier gedaan.

Ik ben wel blij dat iedereen het eens is met die vier acties die we zouden willen gaan doen. Op die manier kunnen we toch wel weer een stap zetten. Gaat het de krapte oplossen? Dat zal wel niet, maar elke plaats die we ingevuld krijgen, is er een meer die wordt ingevuld. We kunnen de werkzoekenden en het bedrijf daarmee van dienst zijn.

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Emmily Talpe (Open Vld): Minister, ik hoop samen met u dat de vereenvoudiging het succes van IBO zal vergroten, dat we zelfs naar een verdubbeling kunnen gaan en dat het werknemers zal stimuleren om ook plaatsen aan te brengen.

Ik kijk in ieder geval uit naar een snelle implementatie van zowel het pact als het versnellingsplan. Ik hoop toch dat er heel binnenkort een definitieve format op de raad van bestuur van VDAB kan worden geagendeerd en dat we aan de slag kunnen gaan. Het zal in ieder geval zaak zijn om beide goed op elkaar af te stemmen zodat ze elkaar versterken en we de twee prangende pijnpunten op de arbeidsmarkt kunnen aanpakken, de krapte en de activering van langdurig werklozen.

De voorzitter: Mevrouw Kherbache heeft het woord.

Yasmine Kherbache (sp·a): Minister, ik vroeg u hoe u erover zou waken dat laaggeschoolden effectief terechtkomen in de opleidingsinstrumenten omdat ze al jaren ondervertegenwoordigd zijn, en het wordt er niet beter op. Uw antwoord is dat u individueel en op maat gaat werken en dat u die laaggeschoolden dan wel zult bereiken. Dat is al negen jaar het antwoord en het beleid van Vlaanderen en van VDAB: individueel en via maatwerk. De realiteit is dat ze manifest ondervertegenwoordigd zijn, terwijl eigenlijk de helft van de werkzoekenden laaggeschoolden zijn. U geeft aan dat u dit nu gaat uitbesteden. Ik weet niet welk signaal u daarmee geeft. Wil dat zeggen dat we dan toch ook wel eens moeten kijken of het individuele maatwerk van VDAB tot nu toe wel efficiënt is geweest?

Ik zal de concretisering in het parlement verder opvolgen, maar ik vind het antwoord dat u hebt gegeven op de ondervertegenwoordiging van de laaggeschoolden in opleiding echt niet afdoende. Individueel en maatwerk is een beetje het stopwoord geworden bij elke vraag die we stellen naar meer effectiviteit van het arbeidsmarktbeleid. Ik zou het ook heel graag zien, niet alleen in woorden, maar ook in concrete daden en concrete resultaten.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Sonja Claes aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de afschaffing van de 60 procentregel voor dienstenchequebedrijven
– 824 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Jos Lantmeeters

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Sonja Claes (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, er wordt misschien van mij een gedicht verwacht, maar ik zou zeggen: 'schoenmaker blijf bij je leest'. Ik ga bij die leest blijven.

De 60 procentregel voor de dienstenchequebedrijven is intussen al twee jaar afgeschaft. Dat is uiteraard positief voor de sector, omdat ze zo meer vrijheid hebben in hun aanwervingsbeleid. Echter, belangrijk bleef wel dat er zoveel als mogelijk op de populatie werkzoekenden en leefloners werd gefocust. Op die manier is er een winwin binnen de dienstenchequesector: werklozen aan het werk zetten en diensten leveren bij mensen die uit werken gaan.

In navolging van de afschaffing volgde een actieplan, met enkele engagementen van VDAB en dienstenchequesector zelf. Via monitoring worden de resultaten opgevolgd, en jaarlijks is er een evaluatie.

Eind 2016 werd een eerste evaluatie afgerond. Het departement beschikte op dat moment van de evaluatie nog niet over actuele cijfers met betrekking tot de instroom van werknemers in de dienstenchequesector. Die zouden via de Kruispuntbank pas beschikbaar zijn eind 2017, met tewerkstellingsgegevens van 2015. Eind 2017 wordt een tweede evaluatie gemaakt, waarbij de impact op het profiel van de nieuwe instroom langs de werknemerskant zal worden becijferd. Graag hadden we een concreet beeld gekregen van de afschaffing van de 60 procentregel en van de situatie van werkzoekenden en leefloners, actief in de dienstenchequesector.

Wat de rol van VDAB betreft, waar dienstenchequeondernemingen nog steeds verplicht al hun vacatures naartoe moeten sturen, antwoordde u aan collega Taelman: "Het afschaffen van de 60 procentregel lijkt geen negatieve impact gehad te hebben op de samenwerking tussen beide partijen, integendeel. De samenwerking verloopt in een positieve sfeer."

We vernemen echter dat de toeleiding vanuit VDAB toch niet altijd even vlot verloopt. Bij een studiebezoek aan een dienstenchequebedrijf in Gent gaf men aan dat VDAB 200 potentiële werknemers doorstuurde, van wie er uiteindelijk maar drie effectief op sollicitatiegesprek zijn geweest. De gegevens van VDAB blijken niet altijd up-to-date, omdat vele van deze 200 kandidaten uiteindelijk niet geschikt bleken, of reeds aan het werk waren of een opleiding volgden.

Drie kandidaten is zeer weinig. Zeker als je weet welke inspanningen er kunnen gebeuren vanuit opleidingsfonds/vormingsfonds – waar de afstemming tussen beide ook veel marge tot verbetering heeft – om de profielen die nog niet helemaal klaar zijn voor een job binnen de sector, toch klaar te stomen.

Minister, hoe is de verhouding van het aantal aanwervingen uit de vijver van uitkeringsgerechtigde niet-werkende werkzoekenden en leefloners ten aanzien van het aantal aanwervingen uit de groep werkenden?

Werd de evaluatie van eind 2017 intussen ook afgerond? Wat waren daarvan de resultaten? Kunnen we dat rapport ter beschikking krijgen?

Welke concrete acties om het aantal aanwervingen uit de groep uitkeringsgerechtigde niet-werkende werkzoekenden en leefloners op peil te houden, worden er nog gepland?

Hoe komt het dat de toeleiding vanuit VDAB zo'n beperkte resultaten oplevert? Hoe werken VDAB en het opleidingsfonds en vormingsfonds van de dienstenchequesector samen?

Hoe kunnen het opleidingsfonds en het vormingsfonds beter op elkaar worden afgestemd gezien de nood aan meer administratieve eenvoud?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Claes, ik kan de commissie volgende gegevens overmaken met betrekking tot de instroom van werknemers in de dienstencheques, volgens hun statuut in het jaar voorafgaand aan hun aanwerving. Ik kan er een paar cijfers meteen opsommen, maar ik zal ook een tabel overmaken. Dus: welk statuut hadden ze het jaar voorafgaand aan hun aanwerving? We ontvingen dat cijfermateriaal midden december 2017 van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid en hebben dit nog niet besproken met de sociale partners van de dienstenchequesector.

Het vormt het laatste onderdeel van de evaluatie van de 60 procentmaatregel. Maar omdat de evaluatie nog niet is afgerond, kan ik nog geen conclusies naar voren brengen.

In 2016 was 22,8 procent uitkeringsgerechtigd of leefloner gedurende het voorafgaande jaar. 40 procent was het voorafgaande jaar werkende. 3,2 procent was schoolverlater tijdens het voorafgaande jaar en 33,6 procent was onbekend. Ik kom daar meteen op terug. De evolutie toont dat het aantal leefloners en uitkeringsgerechtigden daalt. Het is vooral de groep van onbekenden die stijgt. Dat is de situatie. Ik kan er geen conclusies aan koppelen, omdat de bespreking nog moet gebeuren.

Wat ik wél kan zeggen, is dat de 33,6 procent die onbekend zijn, mensen zijn die het jaar voorafgaand aan hun eerste tewerkstelling in de dienstenchequesector niet gekend waren bij de Belgische sociale zekerheid. Wanneer iemand voor het eerst in de databanken van de sociale zekerheid verschijnt, is dat vaak omdat zij voorheen in het buitenland woonden. De kans is groot dat in die 33,6 procent heel wat mensen zijn die het jaar voordien in het buitenland waren. Maar het kan ook gaan om inactieven die voordien geen enkele uitkering ontvingen, bijvoorbeeld huismoeders of mensen wier uitkering het afgelopen jaar werd geschrapt. Dat zijn mensen die niet in de databank zitten en dus bij die 33 procent onbekend zitten. We zullen die cijfers nog verder bespreken. Ik kan nadien het rapport overmaken, maar voordien nog niet.

U vroeg naar specifieke acties die enkel gericht zijn op de toeleiding van uitkeringsgerechtigde niet-werkende werkzoekenden en leefloners. Die zijn er niet. In het afsprakenkader werd steeds bepaald dat de dienstenchequemaatregel als doelstelling heeft om de tewerkstelling van laaggeschoolden en langdurig werkzoekenden te verbeteren. Maar er staat niet bij dat die uitkeringsgerechtigd of leefloner moeten zijn. De groep is dus ruimer. In die 33 procent zullen allicht ook heel wat mensen zijn die werkzoekend zijn die laaggeschoold zijn, maar niet noodzakelijk uitkeringsgerechtigd. Het statuut van de werkzoekende telt dus niet mee voor de 60 procentmaatregel.

Er zijn heel wat concrete acties voor het toeleiden van die uitkeringsgerechtigden. Ik verwijs in dat verband naar het afsprakenkader. Er zijn acht maatregelen, concrete acties, gaande van het geven van sollicitatieopdrachten tot het bevorderen van de doorstroom van werknemers uit maatwerkbedrijven en het afstemmen van het opleidingsaanbod voor particuliere schoonmaak op lokale noden. Ik veronderstel dat u die acties kent. Ze zijn opgenomen in het afsprakenkader.

De toeleiding verloopt soms moeilijk, zowel om kwantitatieve redenen – er zijn onvoldoende werkzoekenden met een beroepsaspiratie poetshulp of strijken per vacature –, als om kwalitatieve redenen. Ik denk hierbij bijvoorbeeld aan de moeilijkere arbeidsomstandigheden, aan het feit dat die mensen autonoom of zelfstandig moeten kunnen werken of aan fysieke vereisten. Die vereisten maken het niet altijd gemakkelijk om te voldoen aan de plaatsen die vrijstaan.

Het spreekt voor zich dat bij een krapte op de arbeidsmarkt de randvoorwaarden zoals mobiliteit, sollicitatiegedrag, kinderlast, armoede, laaggeletterdheid explicieter worden en dat er dan ook meer tijd nodig is, zowel voor VDAB als de werkgever, om geschikte werkzoekenden en werknemers te vinden. VDAB gaat dan ook actief op zoek naar werkzoekenden met een andere jobaspiratie dan die die ze oorspronkelijk aangeven en wijst hen dan op de mogelijkheden in de schoonmaaksector.

Om duidelijk te kunnen weergeven welke resultaten de diverse VDAB-acties hebben opgebracht, is de feedback van de werkgevers onontbeerlijk. Hier zijn we weer: ook hier is dat duidelijk het geval. Die feedback stelt VDAB dan immers in staat om de efficiëntie van haar acties in te schatten en een geschikt vervolgtraject voor de niet-weerhouden werkzoekenden te bepalen. Ook hier zijn dat op die moment slechts enkele procenten van feedback. Het element van het pact lijkt

mij hier ook weer nuttig en zinvol. Het blijft alleszins een uitdaging om de kloof tussen vraag en aanbod te verkleinen en zo meer aanwervingen te realiseren.

VDAB en het Sectoraal Vormingsfonds dienstencheques werken samen op basis van de samenwerkingsovereenkomst VDAB-Vorm Dienstencheques (DC), rekening houdend met de prioriteiten die gesteld zijn in het sectorconvenant dienstencheques tussen de Vlaamse Regering en de sociale partners van die sector. Daarbij informeert, sensibiliseert en ondersteunt VDAB in samenwerking met Vorm DC zowel werkzoekenden, werknemers als bedrijven op het vlak van instroom en vorming en competentieontwikkeling.

Ik geef u een paar elementen mee van wat VDAB doet: een beroepsopleiding 'schoonmaak bij mensen thuis' voor werkzoekenden – dat is dus om de instroom te verhogen –, mobiele opleidingen op maat van het bedrijf, modulaire opleidingen in functie van startende werknemers en een modulair aanbod voor ervaren werknemers. Het aanbod houdt rekening met de digitale uitdagingen waarmee ook deze sector te maken heeft, en met de verhoogde zelfredzaamheid die wordt vereist.

Ten slotte wil ik nog vermelden dat we momenteel rond de tafel zitten met de verschillende sociale partners van de dienstenchequesector om na te gaan wat de mogelijkheden zijn om in de toekomst de betrokken opleidingsfondsen beter op elkaar af te stemmen. Daarbij wordt uiteraard gekeken naar administratieve vereenvoudiging ten voordele van de dienstenchequeondernemingen. Die gesprekken zijn bezig.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Sonja Claes (CD&V): Als we die cijfers horen, minister, blijft die 33,6 procent onbekenden natuurlijk cruciaal. Wie zijn dat? Wat is het profiel van die mensen? In het overleg dat u met de sector hebt, zal wel duidelijker kunnen worden gemaakt wat het profiel van die 33 procent is. Want zonder dat kun je eigenlijk niet echt veel aan met die cijfers.

Wat ik me wel afvraag, is hoe men voor de afschaffing van die 60 procent omging met die onbekenden. Waar werd die 60 procent eigenlijk ook afgeklopt? Was dat 40 procent uitkeringsgerechtigde leefloners? Of bekeek men dan ook binnen die 33 procent die het nu is, welk soort mensen dat zijn? Zijn dat ook mensen die werkloos zijn, maar geen uitkering krijgen? Uiteindelijk is dat ook de groep waar je mee op moet focussen, naar mijn aanvoelen. Het is dus belangrijk dat het overleg verder uitklaart hoe de samenstelling van die 33 procent is.

Natuurlijk is ook het pact belangrijk. Als we vaststellen dat er door VDAB tweehonderd mensen doorgestuurd worden en er maar drie effectief een sollicitatiegesprek hebben, is het belangrijk dat ook VDAB kijkt wie zij doorgestuurd hebben en waarom men niet ingaat op een sollicitatie. Men moet dat verder uitcijferen vanuit VDAB, en niet alleen de feedback die men krijgt voor die drie mensen die effectief zijn gaan solliciteren. Veel belangrijker lijkt mij dat VDAB ook kijkt naar degenen die niet gesolliciteerd hebben, en dat zij daar voor zichzelf ook een evaluatie rond maken.

Ik ben blij dat u zegt dat u in het overleg met de sector ook bekijkt op welke manier die twee fondsen beter op elkaar kunnen aansluiten. Misschien zit daar ook wel een sleutel in om mensen meer te stimuleren om aan de slag te gaan in die dienstenchequebedrijven.

De voorzitter: Mevrouw Kherbache heeft het woord.

Yasmine Kherbache (sp·a): 22 procent uitkeringsgerechtigden, daar kunnen we niet tevreden mee zijn. Die 33 procent roept vragen op, als je die percentages naast de socio-economische monitoring legt en de RSZ-cijfers uitpluist en vooral ook naar de herkomst van tewerkgestelden kijkt. Wat opvalt, is de enorme stijging

van personen uit vooral Oost-Europa, tewerkgesteld in de dienstenchequesector. Dat wordt bijna het belangrijkste tewerkstellingskanaal.

Die dienstencheques zijn ingevoerd, en er zijn ook heel veel overheidsmiddelen aan besteed, om zwartwerk tegen te gaan, als activeringsinstrument, en natuurlijk ook om diensten aan gezinnen te leveren. We moeten er echt over waken dat de dienstencheques een activeringsinstrument blijven en dat het geen migratiekanaal wordt.

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Emmily Talpe (Open Vld): Bedankt voor de vraagstelling, collega Claes. Ik wil even ingaan op een ander aspect van de schriftelijke vraag van mijn collega Taelman, waaruit blijkt dat we met 5,5 beschikbare werkzoekenden per vacature in de sector de kritische grens van 4 werkzoekenden per vacature benaderen. De effectiviteit waarmee VDAB erin zal slagen om vacatures die men voor dienstenchequewerknemers ontvangt, in te vullen, zal een VIP zijn, een 'very important project'. Dat we daar echt ook op de inzet van de werkgevers moeten kunnen rekenen, daar hebt u absoluut gelijk in, minister.

We weten dat het algemene vervullingspercentage van vacatures bij VDAB op 70 procent ligt, maar dat percentage bevat ook de geannuleerde vacatures. Ik heb daar al een schriftelijke vraag over gesteld. In sommige maanden kan dat heel hoog oplopen, tot zelfs een derde. Hoe zit dat met de dienstenchequevacatures? Is daar ook een dergelijke trend merkbaar?

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Miranda Van Eetvelde (N-VA): Die 33,6 procent is natuurlijk wel een grote groep die we niet kennen. Het is heel belangrijk dat we daar toch iets meer over gaan weten. Er zou ook bijzondere aandacht zijn voor de doorstroming van werknemers uit onder andere de lokale diensteneconomie en het vroegere PWA, het nieuwe wijk-werken, naar de dienstenchequeondernemingen. Ik vraag me af hoe dat momenteel verloopt, want eigenlijk zou dat voor de werknemer ook wel een ideale eerste stap zijn naar een reguliere tewerkstelling.

Ik ben afgelopen zomer ook naar dat dienstenchequebedrijf geweest, en daar werd ook de opmerking gemaakt dat het heel moeilijk is om aan goede mensen te komen en dat er ook heel veel ziekteverzuim is.

Op dit moment worden er werknemers weggekaapt. Daar maak ik mij ook zorgen over. Ze worden vaak gelokt met grote beloftes. Als die niet worden waargemaakt, is dat in het nadeel van de mensen die moeten poetsen. De bedrijven proberen dat met acties of met gratis gsm's of ik weet niet wat. We moeten ons daar zorgen over maken. Uiteindelijk zijn die mensen misschien wel het slachtoffer van grote beloftes.

Ik ben heel benieuwd naar de uitkomst van dat rapport. Ik kijk ernaar uit. Ik begreep dat het afschaffen van die 60 procentmaatregel positief wordt geëvalueerd.

Mevrouw Claes, die tweehonderd sollicitaties: dat ging over sollicitatiemededelingen. Zo stond het in uw vraag. Dat is natuurlijk redelijk vrijblijvend. Ze krijgen een schrijven dat er een vacature is. Dat is gewoon een mededeling. We krijgen weinig feedback van die mensen zelf. Als zij aan het werk zijn, gaan ze daar niet meteen op antwoorden. Dat is redelijk vrijblijvend.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Claes, ik ben het met u eens: we moeten die 33 procent wat beter in kaart brengen want daar zitten allicht heel wat mensen bij waarvoor de dienstencheque echt bedoeld is.

Mevrouw Kherbache, u zegt dat we met die 22,8 procent niet blij kunnen zijn. Als ik de twee bij elkaar tel, de uitkeringsgerechtigden en de leefloners plus de onbekenden, zitten we op ongeveer hetzelfde percentage: dat was twee jaar geleden 60 procent. Nu is het 57 procent. Dat zit in dezelfde grootteorde.

Ik wil iets dieper ingaan op de cijfers. In het voorjaar van 2017 heeft VDAB 8749 dienstenchequevacatures ontvangen. Dat is 31 procent meer dan in 2016. Eind juni 2017 waren er 12.222 werkzoekenden met een beroepsaspiratie poetshulp of strijken. Ik moet u niet zeggen dat dat altijd in dezelfde regio is. Mevrouw Claes, er zijn 10 procent minder kandidaten met die beroepsaspiratie dan in 2016. De markt beschikt nu dus over 3,9 werkzoekenden per openstaande dienstenchequevacature. Algemeen wordt onder de 4 als een probleem beschouwd. De regio's Brugge en Kortrijk-Roeselare tellen minder dan 2 potentiële werkzoekenden per vacature voor ongeschoolde arbeid; de regio's Oostende, Gent en Leuven zitten onder de 4; Mechelen en Limburg-Oost juist op 4. We zitten dus echt wel met een probleem. Uit het rapport blijkt ook dat er in de eerste twee kwartalen van 2017 5583 sollicitatieopdrachten waren en 14.555 sollicitatiemededelingen. Maar aan elk daarvan gaat een selectie door de bemiddelaar vooraf. Dat is een groot verschil met de automatische matching. Daar bekijkt men de vacature om te weten welke competenties nodig zijn, en de computer screent wie de tweehonderd kandidaten zijn om met die competenties een vacature opgestuurd te krijgen. Daar zijn er 633.000 voor elke gepubliceerde vacature. Bij die sollicitatiemededelingen en sollicitatieopdrachten heeft de bemiddelaar dus op voorhand de beroepsaspiratie van de werkzoekende en ook de realistische eisen van de werkgever bekeken. Zo wordt dat gematcht. Zelfs daar gaan wij ervan uit dat het voor de potentiële arbeidsreserve voor dienstenchequevacatures allemaal ongeschoolde mensen zijn. Daardoor is het mogelijk dat je vacaturemededelingen doet, waarbij die mensen zeggen dat ze dat soort werk niet willen doen omdat ze met kinderopvang zitten of omdat het onregelmatige uren zijn – er zijn veel redenen.

Dat er maar drie van de tweehonderd zijn gekomen, is een moeilijk geval. Je kunt niet zomaar zeggen dat dat niet kan of niet mag. We proberen in elk geval om die matching nog te verbeteren. Dankzij de samenwerking tussen de verschillende opleidingsfondsen moeten daar nog mogelijkheden zijn. Maar laat ons eerlijk zijn: als er 31 procent meer vacatures zijn en 10 procent minder werkzoekenden met de aspiratie om in die sector te gaan werken, zitten we daar wel met een probleem.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Sonja Claes (CD&V): Minister, dank u voor de bijkomende cijfers. Het was voor mij niet allemaal even goed te volgen. Ik stel dus voor dat we dat rapport, wanneer het volledig klaar is, hier in de commissie eens goed bekijken. Ik deel uw mening, maar ook die van mevrouw Kherbache: de hele dienstenchequesector schuift op naar andere doelstellingen en andere manieren van werken. We moeten ons daarover bezinnen. Het is goed dat we dat zullen doen met de evaluatie van het rapport. Dan kunnen we dat wat dieper bekijken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.